

VOGUE NEDERLAND LIVING

WONEN aan ZEE

een surfersparadijs in Mexico,
op de rotsen in een seventies villa,
treasure hunt in Sydney

I86

VOORJAARS-
TRENDS

It's all in
the detail

Fotografe
Anne Menke
*'In mijn hart
loop ik altijd
blootvoets'*

**'Al onze liefde
voor elkaar zit erin'**
PIERRE TRAVERSIER EN ZIJN
ONE OF A KIND-HÔTEL OP IBIZA

**LOVE IN THE
KITCHEN**

Gert Jan Hageman van
De Kas en zijn Jolinde

Los

ENAMORADOS

Hotel Los Enamorados is genoemd naar de geliefden die het kort geleden begonnen. Een beeldschone plek in het ongerepte noorden van Ibiza, met liefde ingericht door de Franse ex-basketballer Pierre Traversier en zijn vrouw Rozemarijn de Witte. Twee jaar verbouwing en vergunningen regelen gingen aan de opening vooraf. 'Een week voordat de eerste gasten kwamen waren we qua energie dead meat, en toen moest het seizoen nog beginnen.'

— INTERVIEW FIONA HERING, FOTOGRAFIE LISELORE CHEVALIER, PRODUCTIE VALERIE VAN DER WERFF

'De paarse bank, een vintage exemplaar, is al verkocht en inmiddels vervangen door een leren zitzakbank van Piet Hein Eek. De gouden lamp is een Tom Dixon en de touwpoef van Christien Meindertsma via Thomas Eyck. De zwarte stoel, het kleed en het schilderij zijn vintage. Links is nog net een van de drie open haarden van het hotel te zien.'

'Ze zei tegen
me: "Vous êtes
vraiment beau."
Mijn mond
raakte bijna
de grond van
verbazing'

*'De trap is origineel en was
het mooiste dat we in het
gebouw aantrouwen, dus
die hebben we helemaal zo
gelaten. De tafel, lamp en
giraf zijn vintage vondsten.
De giraf heb ik van een van
de beroemde sales bij San
Ming. Hij is helaas een keer
gevallen - zijn oren zijn er
weer op gelijkend.'*

*Pierre heeft een pak aan
van Randall Bachner.
De bank is de Togo van
Ligne Roset en de vitrine-
kast is van Piet Hein Eek.*

'De bar was al in het hotel, hij stond alleen ergens anders. We hebben er in Marokko een ander marmeren blad voor laten maken. De kasten achter de bar zijn een ontwerp van een vriend, Erik Gutter, van Erik Gutter Studio. De roze hoge barstoel is van Gubi en de barkrukken komen van een rommelmarkt in Marokko. De vilten bloemen zijn van Linda Nieuwstad. De koperen lamp boven de bar is een Piet Hein Eek en de gouden lamp achterin is een ontwerp van Tom Dixon.'

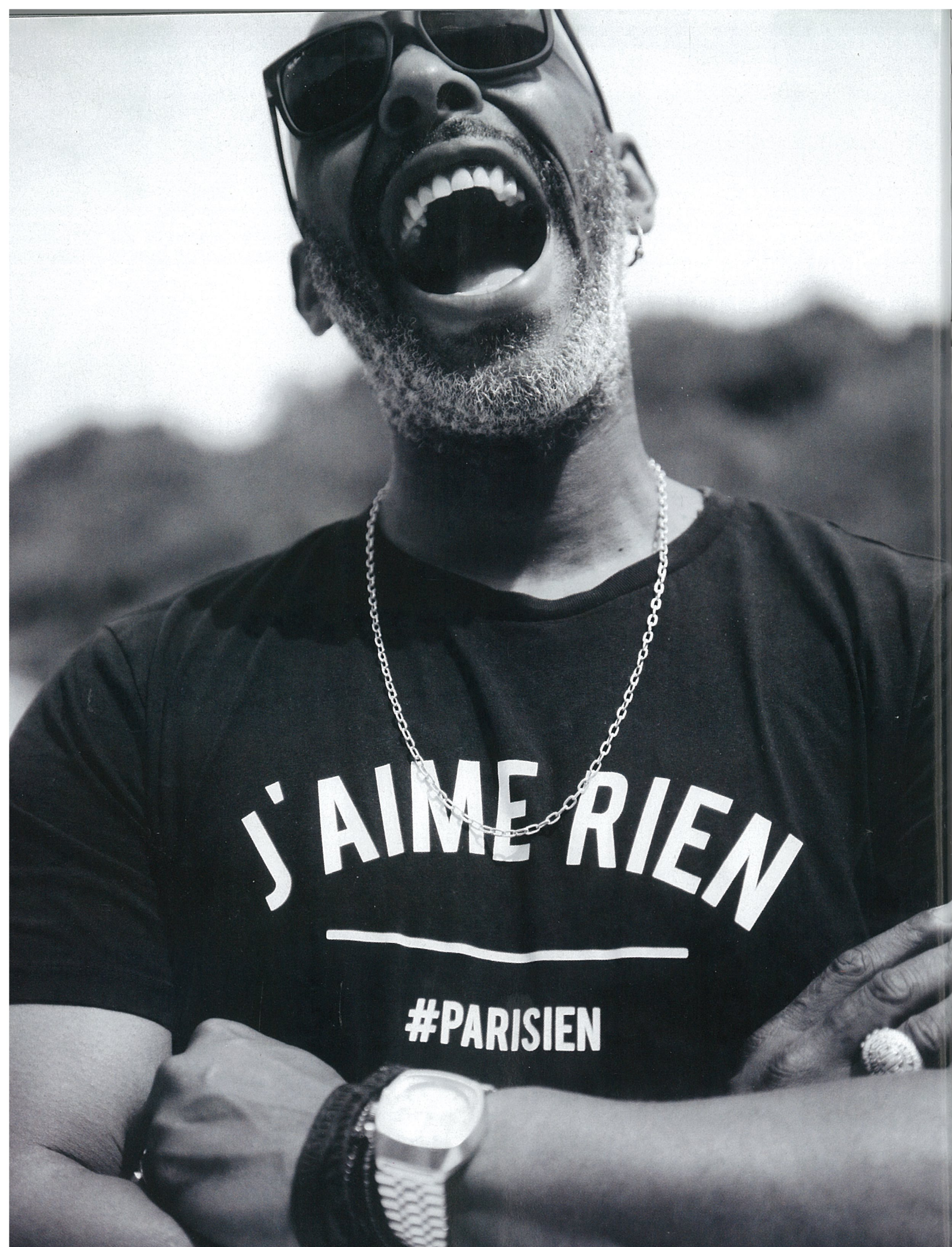
*Op de wand tegels
uit Marokko, de
spiegel is van Gubi
en het lampje erboven
van Tom Dixon.*

*‘Soms is het
even slikken als
het leukste stuk,
net neergezet,
meteen weer
wordt verkocht’*

*‘De wanden in het hotel
zijn gezandstraald om alle
oude lagen verferaf te
halen en zo het originele
cement tevoorschijn te
halen. Een werk van zes
weken; centimeter voor
centimeter moest de verf
eraf gespoten. Het hele dorp
zat onder het stof, maar
geen buur heeft geklaagd.’*

De naam voor
het project
werd *Los
Enamorados*,
'de geliefden',
zoals hun
Spaanse
vriendin
Maria het stel
altijd noemt'

Het is goed om jezelf te blijven uitdagen,' zegt Pierre Traversier, een opvallende verschijning met zijn 1.90 meter, Frans-Antilliaanse genen, *striking looks*, grote gouden oorbel, zijn lichtgrijze mohairvest matching met het uiteinde van zijn baard, rode exclusieve Jordans 4 aan de voeten. Een app op zijn telefoon waarschuwt hem als er een nieuwe release uitkomt. 'Roze en ik kwamen uit een heel andere wereld,' gaat hij verder en we hadden nog nooit een hotel gerund. Maar mensen entertainen zit gelukkig in mijn Caribisch bloed.'

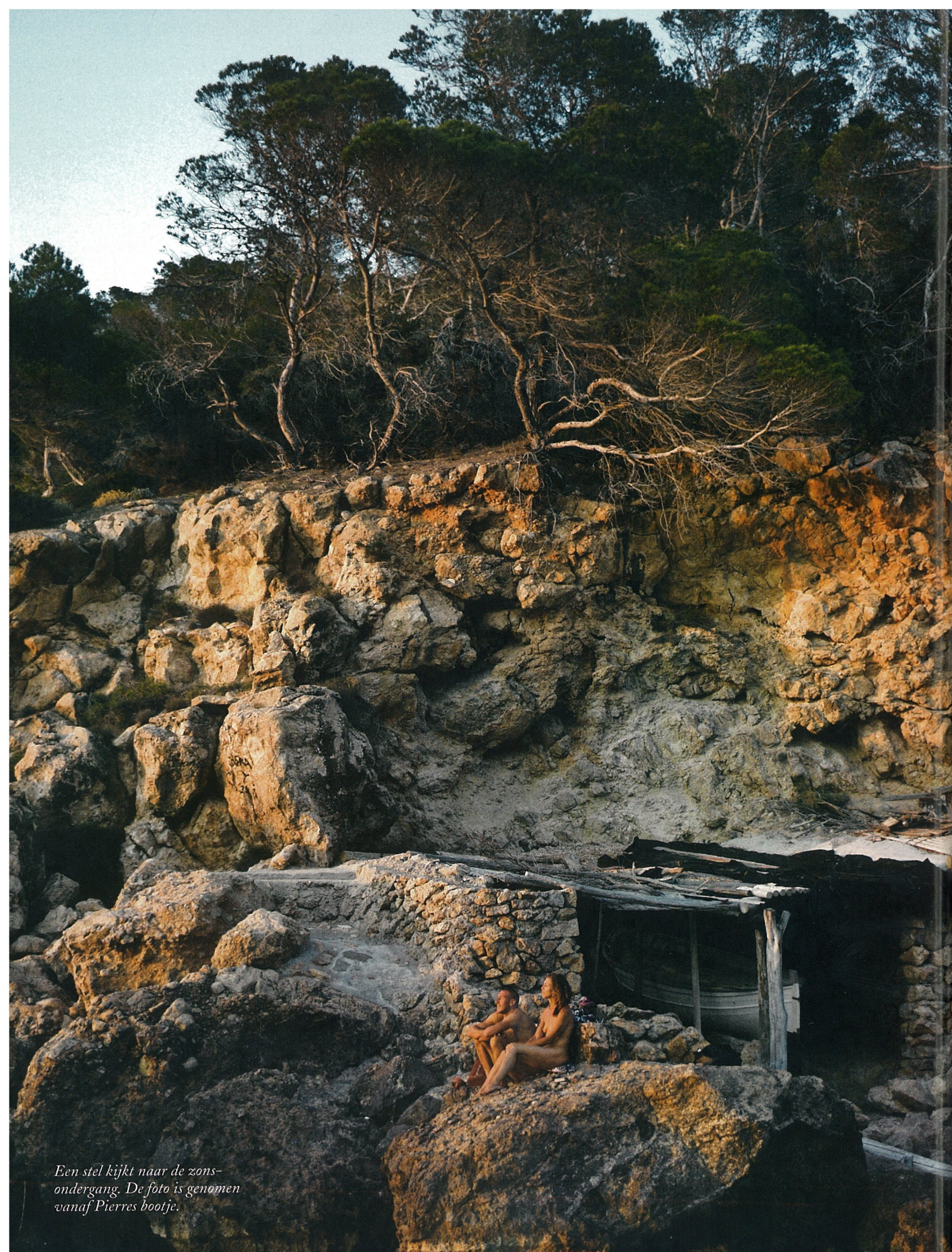
Roze is Rozemarijn de Witte, zijn grote liefde, die met haar originele smaak en fingerspitzengefühl voor nieuwe, bijzondere projecten, tijdschriften *Linda.*, *Living* en *La Vie en Rose* opzette. Traversier ontmoette haar tien jaar geleden in de juicebar in de Parijse wijk St. Germain, die hij samen met een zakenpartner runde. 'Bij het afrekenen zei ze tegen me: "*Vous êtes vraiment beau*", je bent heel knap. Mijn mond raakte bijna de grond van verbazing, die directheid was ik niet gewend. Pariennes zijn goed in flirten, maar zeggen zelden wat ze denken. Daarna heb ik Roze een tijd niet meer gezien, ze was terug naar Nederland. Dus toen ze eindelijk weer langskwam – ze bleek een huis op drie minuten lopen te hebben – heb ik iedereen achter de bar opzij geduwd om haar te bedienen en het compliment teruggegeven. Ze nam het aan met een glimlach en verdween weer. Toen ik haar daarna een keer op straat voorbij zag lopen, heb ik als een gek de bar gesloten en ben achter haar aangerend. Met klamme handen en trillende benen vroeg ik haar of ze iets met me wilde drinken. We hadden meteen een klik en toen bleek dat we op dezelfde dag geboren zijn, zag ik dat als een teken.'

Toen ze elkaar een halfjaar later weer opzochten, was het raak en sindsdien reizen de levensgenieters samen de wereld over. Tot ze zo'n twee jaar geleden tijdens een wandeling verliefd werden op een verlaten gebouw aan een baai in het ongerepte noorden van Ibiza, Portinatx, met het mooiste uitzicht *ever*. 'Doodzonde. We wisten niet eens dat het te koop stond, maar we móesten er iets mee doen, uit liefde voor die plek. Renovatie zou geen makkie worden vanwege de locatie, begrepen we wel meteen, maar hoe meer afgelegen, hoe beter voor de mensen die wij willen aantrekken. Geen feestgangers, die kiezen voor het zuiden. Maar het noorden is zó mooi. En alles is op rij-afstand, ik noem Ibiza het veertigminuten eiland, in dat tijdsbestek kun je namelijk overal komen.'

Explosie aan kleuren

De naam voor het project werd *Los Enamorados*, 'de geliefden', zoals hun Spaanse vriendin Maria het stel altijd noemt. 'Iedereen vond het moeilijk uitspreekbaar,' zegt Pierre, 'en voorspelde dat er snel een *nickname* zou komen. 'Dat zette ons aan het denken. Ik herinner me de film *The Shawshank Redemption* uit 1994 met Tim Robbins, een heel goede film die in de bioscoop geen succes was vanwege die moeilijke titel. Maar we zijn er toch voor gegaan. Het past bij ons.'

Samen bedachten ze het concept: een niet-pretentieuze plek creëren waar het relaxed en gezellig is. Roze zorgde voor de inrichting, Pierre voor het bouwtechnische gedeelte, geholpen door interior designer Erik Gutter →

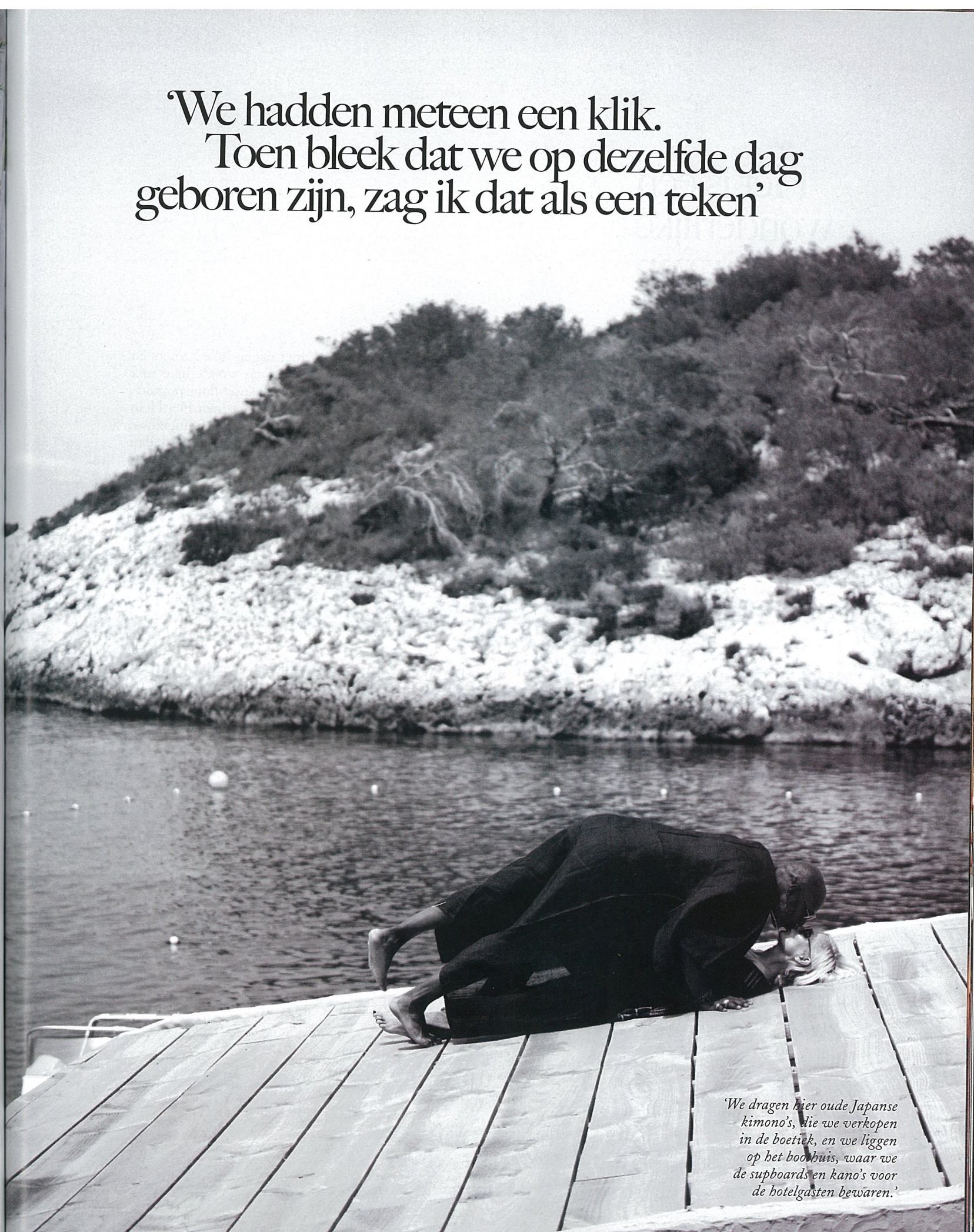
*Een stel kijkt naar de zons-
ondergang. De foto is genomen
vanaf Pierres bootje.*

*'In de bar en het restaurant
mixen we glaswerk van
Bitossi uit Italië met vintage,
Marokkaans, Japans en koper.'*

'We hadden meteen een klik.
Toen bleek dat we op dezelfde dag
geboren zijn, zag ik dat als een teken'

*'We dragen hier oude Japanse
kimono's, die we verkopen
in de boetiek, en we liggen
op het boothuis, waar we
de supboards en kano's voor
de hotelgasten bewaren.'*

'Het is een wonderlijke mix van Franse, Japanse, Spaanse én Marokkaanse vlooiemarkt- vondsten met vintage jarenvijftig- tot jarentachtig- design'

uit Blaricum. Het werd een unieke droomplek met negen luxe kamers en een eigenwijze inrichting: een explosie aan kleuren en wonderlijke mix van Franse, Japanse, Spaanse, Afrikaanse én Marokkaanse vlooiemarktvondsten, vintage jarenvijftig- tot jarentachtigdesign, gemixt met Piet Hein Eek, Tom Dixon, Jonathan Adler, werk van lokale kunstenaars, én ingelijste foto's van Michael Jackson. Pierre: 'Ik geef toe dat als ik Roze niet had, dan stond het hier vol met Ikea en Habitat, *but I'm learning fast.*'

Dolfijnen spotten vanaf je luchtbed

In de winkel verkopen ze spullen die ze zelf mooi en comfortabel vinden, van kimono's en keramiek uit Japan tot rieten hoeden uit New York en een macramé wandkleed, gevonden door Pierre, van de *marché aux puces*. Maar bijna álles wat je er ziet, ook de meubels, is te koop. Pierre: 'Dat is geestig, maar bezorgt ons af en toe ook hoofdpijn. Soms is het even slikken als het leukste stuk, net neergezet, meteen weer wordt verkocht. Van de goede vintage *pieces* is er maar één, dus weg is weg. We proberen nergens gehecht aan te raken.'

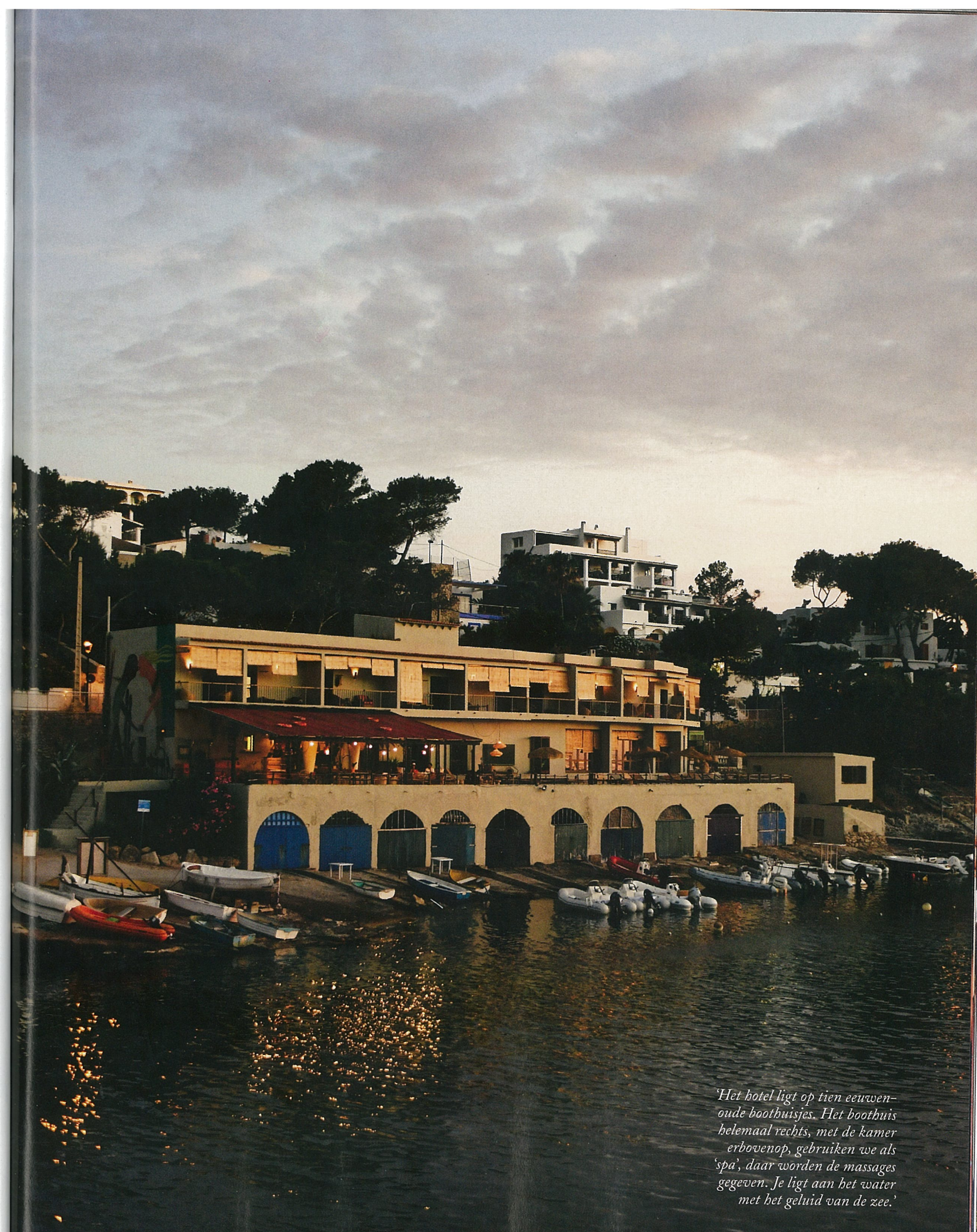
Praktisch álle wanden van Los Enamorados werden betegeld, 600 m² om precies te zijn, met tegeltjes van 10 bij 10 centimeter. Een monnikenwerk, net als het cementen terras met een ingelegde tekening van palmbomen. *God is in the detail*, is het mantra van Roze. 'Ze is een ongelooflijke detailfreak. Over alles kan ze uren klooiën.'

Op het terras, boven op de oude botenhuizen van lokale vissers, is het heerlijk toeven, je kunt er ook kanoën en suppen of vanaf je ligbed dolfijnen spotten. Pierre: 'Soms wel twintig op een dag, omdat er in het noorden minder boten varen. Eind september en oktober is het *calamari season* en daar zijn ze gek op, hoe meer inktvis en octopus, hoe meer dolfijnen. Vorig jaar is er een in mijn armen gestorven, zo naar. Hij bloedde, ik ben het water in gegaan en iemand die bij ons aan het werk was belde de dierenambulance, maar die kwam helaas te laat.'

Entertainer van nature

Zelf bewonen ze een huis in het noordoosten, in San Vicente. Een stukje van de Brits West-Indië *close by*, noemt Traversier het. '*Ibicens* zijn net zo laidback, genereus en sterk op familie gericht, als mijn familie', zegt Pierre. 'De levensstijl en gastvrijheid van Martinique zie je dan ook zeker terug in Los Enamorados. Gasten moeten zich bij ons echt thuis voelen; willen ze met blote voeten eten, prima. We ontvangen ze met open armen, geven ze ook nog een knuffel en lenen ze af en toe de oranje Citroën Mehari. Soms rijd ik gasten over het eiland, om ze mijn favoriete plekken te laten zien. Of ik neem ze mee met de boot om in een baai naar de zonsondergang te kijken. *Love is nice to share*. Liliana, onze manager uit Colombia, zegt elke keer: "Pierre *calm down*, je hebt het veel te druk." Maar entertainen en verzorgen zit in mijn natuur.'

Er staan nog geen gerechten uit Martinique op het menu. 'In de *West-Indies* koken we vrij zwaar, met allerlei dikke sauzen, maar *accra* – zeg maar onze tegenhanger van de bitterbal – met een basis van garnalen, →

'Het hotel ligt op tien eeuwen-
oude boothuisjes. Het boothuis
helemaal rechts, met de kamer
erbovenop, gebruiken we als
'spa', daar worden de massages
gegeven. Je ligt aan het water
met het geluid van de zee.'

'Julia is bedrijfsleidster van de winkel en maakt inmiddels deel uit van de nieuwe familie Los Enamorados.' Het roze katoenen beddengoed is van Society, de linnen lakens van Beatrice Laval.

Roze: 'De oranje vaas is een ontwerp van mijn broer, de roze keramieken vaas heb ik gemaakt, de zwarte kan met kop is vintage, de zwarte bloem komt uit onze tuin.'

*De vintage lampen
en foto van
Michael Jackson
(door Claude Vanbeye)
zijn al verkocht.*

*Ik geef toe: als ik
Roze niet had stond
het hier vol met Ikea
en Habitat, but
I'm learning fast*

*'De vintage stoel van Ligne
Roset hebben we opnieuw
bekleed. De kreeft erop is van
Anne-Claire Petit. De lamp is
van de Thaise kunstenaar
Korakot en de bamboe bekers
komen uit Japan.'*

*De hoed is van Lola uit
New York, het pak van
Randall Bachner. Beide
merken verkopen we in
onze winkel.*

*Alle kamers hebben een balkon
met zeezicht. De matrassen zijn
van Coco-Mat en het bedlinnen
van Society, Beatrice Laval en
Harmony - Dubos.*

God is in
the detail, is
het mantra
van Roze,
naar eigen
zeggen een
detailfreak en
perfectioniste.
'Over alles
kan ze uren
klooien'

zou wel een goed idee zijn.' Mensen kunnen bij Los Enamorados terecht voor ontbijt, lunch en diner, het aantal stoelen varieert. 'We go with the flow, maar maximaal zestig stoelen. Het restaurant is verdeeld in drie zones; bij de bar, een overdekt gedeelte en *completely full air* onder de sterren. Chef-kok Alberto Pacheco, half-Ibicenco, half-Peruaan, en een van de besten en allerjongsten van het eiland, zwaait er de scepter. 'We krijgen alleen maar goede feedback.'

Er ging een zoektocht van drie maanden naar een goede chef aan vooraf. 'We zagen iemand uit Frankrijk, verschillende koks uit Nederland, en skypeten met een chef op Hawaï. En we organiseerden enkele testdiners bij een ander restaurant. Iedere kok maakte dezelfde gerechten om te zien wie *magic* in de vingers had. We hebben heerlijk gegeten, maar ook buikpijn gehad. En toen we eindelijk een heel goede hadden gevonden, een Nederlandse jongen die met een koffer vol eigen messen kwam aanzetten, moest hij helaas om privéredenen afhaken. Dat was anderhalve maand voor de opening. Maar onze vriendin Maria kende topchef Rafa Zafra van Estimar in Barcelona, 24 stoelen, elke dag vol. Hij gunde ons Alberto, zijn tweede man. Slechts 23 jaar oud. We gingen naar Barcelona en na de eerste hap van zijn avocado-gazpacho keek ik Roze aan en we wisten allebei meteen: Dit is hem!'

'Ook herinner ik me nog goed het moment dat we ons realiseerden dat het ging lukken, omdat de keuken eindelijk werkte', zegt Pierre. 'We hebben zoveel vergunningen moeten aanvragen, bijvoorbeeld om gasleidingen te mogen verleggen. Maar daar zaten we dan, met tien vrienden aan tafel op het terras, half mei, de zon was al onder en de stilte werd alleen doorbroken door geluiden van de pannen in de keuken en toen dachten we: *Fuck, we did it!*'

De smaak te pakken

Een week voor het hotel openging, zaten Roze en ik echt aan onze taks. We zaten samen in de badkamer van ons eigen huis op de grond, te moe om onze werkkleren uit te trekken. De renovatie, al het papierwerk, *energywise* waren we *dead meat*. En toen moest het seizoen nog beginnen! Maar toen we 1 juni openden kregen we zoveel lovende reacties van alle mensen die kwamen, dat de energie vanzelf kwam.' Roze: 'Het is me zo meegevallen, want ik zag stiekem wel een beetje op tegen dat hele sociale, ik ben graag alleen, ik kan heel goed leven met een week niet praten.'

Inmiddels hebben ze zeventien man personeel, locals, maar ook afkomstig uit Colombia, Argentinië, het vaste land van Spanje en Hongarije. Manager Liliana werkte jarenlang voor restaurants als El Chiringuito en The Giri op Ibiza en Jimmy Woo in Amsterdam. Afgelopen wintermaanden hebben Roze en Pierre samen door Marokko, Japan en Californië gereisd en zijn weer helemaal klaar voor het nieuwe seizoen. Pierre gaat zeven maanden fulltime aan de slag op Ibiza, Roze gaat reizen om spullen voor het hotel te kopen. Ze hebben de smaak te pakken en krijgen zelfs weer zin in nieuwe projecten. 'Misschien verkopen we Los Enamorados over vijf jaar, en starten iets nieuws. We vinden het allebei leuk iets op te zetten en hebben nog zoveel ideeën. Onlangs zijn we ook gevraagd voor een hotel in Biarritz, maar daarvoor is het nog te vroeg. Eerst dit goed afmaken. We hebben al onze liefde erin gestoken en zijn er waanzinnig trots op. *It's a niche piece of love.*' —

Mama Chair, een ontwerp van Gaetano Pesce voor BCB Italia. Op de grond zeshoekige cementen tegels.

Hoe meer afgelegen, hoe beter
voor de mensen die wij willen
aantrekken. Geen feestgangers,
die kiezen voor het zuiden

*'Het uitzicht vanaf het
terras en de balkons.
Elke dag hebben we een
andere sunset, maar
altijd even mooi. Ik vaar
hier net de baai uit.'*

*Japanse kimono's, bril
van Dita en oorbel van
Martin Margiela.*